

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota II. De Rosario & gratia sufficiente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

Ecclesiæ potentia. Certavit invictus? mentiris Willelme: à te hanc vocem accipio. Certavit quidem, sed tandem vicitus, damnatus, & nigro theta notatus est. Subdis Jesuitarum dogmata eo modo prodata, qui eorum absurditatem lectoribus nudaret. *Eo modo*, inquis; afflictis scilicet per imposturam & calumniam illis absurdis, quæ nunquam iis in mentem venerant. Nempe dum germanam illorum doctrinam sincerè exposisti, quod raro accedit; nulla, præter tuam, absurditas, nullæ, præter tuas, ineptiæ inesse potuerunt. Et mira Montaltii felicitas fuit, tum in effingendis ineptiis, suis videlicet & Regio-portuensium, tum in affingendis religiosorum hominum Societati.

N O T A I I.

De Rosario & gratia sufficiente.

BEnè est, habemus fatentem reum. Fateris enim à Montaltio, ac proindè à Regio-portuensibus, eam gratiam sufficientem negari & irrideri, quam Jesuitæ admittunt, & quam Thomistæ non negant, quidquid iis secùs affingas: * eam scilicet, quæ verè sufficit in actu primo, ut vocant, quæ dat posse proximum, seu potestatem proximam agendi. Illa est, quam negat & irridet Montaltius: & quâ sublatâ, præcepta Dei sunt impossibilia; gratiæ interiori, cuius ope homo agere proximè valeat, nunquam resistitur; dum peccatur, necessariò peccatur, &c. Ex hoc uno principio, omnes errores vestros à S. Sede damnatos, necessariâ consecutione deducitis: in hoc enim contrâ Logicæ regulas non peccatis. Primarius igitur error est; quem Thomistis, ut dixi suprà temerè affingitis. Et verò tolerari non debet, quod dicis, Jan-

* Pag. 302.

senium

senium docuisse nihil, quām quod ipsi Thomistæ de gratiâ docent. Nam ita Bullas & Decreta Innocentii, & Alexandri, eludis; qui doctrinam Jansenii damnarunt, & Thomistarum intactam reliquerunt. Hinc gravissimam religiosissimis Doctoribus injuriam & contumeliam infers, quos in damnationis errorisque communionem per vim & invitatos abripis.

Quod dicas, nunquam Montaltum de Rosario jocatum fuisse; quid vis, tibi dicam? ad pœnam libri: consule primam & secundam Paginam Epistolæ nonæ, & videbis inter illa pia erga Deiparam officia, quæ per summam impietatem Montaltius irridet, Rosarium quoque & sanctum Mariæ nomen contineri: irridet enim Montaltius ea, quæ Barrius scriperat; hic nunquam scripsit, hominibus, in flagitiis, permanentibus, propter externa pietatis erga B. Virginem officia, certam salutis spem esse; sed multæ hujusmodi officia recensuit, quibus homines non extrinsecus dumtaxat, & ore tenus, sed ex pio animi affectu profectis, ea gratiæ subsidia obtinerent, quibus, & peccatores ab iis flagitiis, quæ dicas, liberarentur, & justi in justitia permanerent. Constat igitur, nihil aliud Montaltum impiè irrisisse præter illa pietatis officia: quod ei Apologista exprobravit. Sed non miror, à vobis negari, ea scripta esse, quæ revera scripta sunt; cùm etiamnùm negetis, quinque propositiones damnatas, esse Jansenii, quamvis ab Ecclesia hoc definitum sit.

NOTA

* 175